λαξες τὴν πίστι σου... Φύγε,, φύγε, γρήγορα!... Δὲν εἶσαι παιδί μου!... Εἶσαι Τοῦρκος.

Καὶ ἀφοῦ ἀδυσώπητη καὶ ἀμείλικτη ἡ Μαυρομιχάλαινα εἶπε τὰ λόγια αὐτά, ποὺ ἀντήχησαν στ' αὐτιὰ τοῦ Τούρκου ναυάρχου σὰν καταδικαστικὴ ἀπόφασις, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν ἕδρα της καί, στρέφοντάς του τὰ νῶτα, ἔβγῆκε μεγαλοπρεπὴς ἀπὸ τὴν αἴθουσα, χωρὶς τὸ αὐστηρὸ πρόσωπό της νὰ δείχνη τὴν παραμικρὴ συγκίνησι, ἐνῶ, ποιός ξέρει! τί ἀφάνταστος κι' ἀνείπωτος σπαραγμὸς γινόταν μέσα στὴν μητρική της καρδιά!...

Ὁ Σουκιούρμπεης γονατιστὸς τὴν ἔβλεπε ν' ἀπομακρύνεται, μὴν μπορῶντας νὰ τὴν κρατήση, μὴν μπορῶντας νὰ μιλήση, ἔχοντας μόνο τὰ χέρια του ὑψωμένα σὲ στάσι ἱκεσίας πρὸς αὐτήν...

Ἔπειτα σωριάστηκε λιπόθυμος κάτω στὸ πάτωμα.

... ...